

אוגוסט 2019

הנדון: מחילת הלוואת בעלים תוכר כהפסד הון רק במידה ואפסו סיכויי פירעונה

כללי:

ביום 17 ביולי ניתן פס"ד במחוזי בעניין וינברג, השאלה המרכזית שנידונה בפס"ד היא האם ובאלו תנאים יוכר לצרכי מס הפסד הון שנוצר לבעלי מניות ממחילת חוב לחברות שבבעלותם.

עיקרי פסק הדין:

המערערים הם אח ואחות המחזיקים במניות שתי חברות קשורות. בשנת 2000 אביהם ז"ל של המערערים שיעבד נכס מקרקעין אישי שלו לטובת בנק הפועלים להבטחת חובות והתחייבויות החברות כלפי הבנק. אביהם הותיר אחריו צוואה, על פיה הוריש את המקרקעין לאחים.

בשנת 2013 בעקבות לחצים של הבנק, האחים מכרו את המקרקעין ושבח המקרקעין שנצמח עמד על כ-5 מיליון ₪. מספר ימים לפני מכירת המקרקעין מחלו האחים לחברות על סכום של כ-2.5 מיליון ₪ מתוך סך הלוואת בעלים של כ-5 מיליון ₪.

האחים טענו שמחילת החוב יצרו להם הפסדי הון. האחים ביקשו לקזז הפסדים אלה, מכוח סעיף 92(א)(1) לפקודת מס הכנסה, כנגד השבח שנוצר להם ממכירת המקרקעין. מנגד החברות מצידן, רשמו הכנסה ממחילת חובות אשר קווצה במלואה כנגד הפסדים מועברים משנים קודמות שהיו בידי החברות.

פקיד השומה טען כי אין להתיר לאחים לקזז את הפסדי ההון ועוד קבע כי מחילת החוב הרצונית של חלק מהלוואות המערערים לחברות, שנעשתה בסמיכות למועד מכירת המקרקעין (גם זו, לטענת פקיד השומה, נעשתה ביוזמת בעלי המניות ולא בכפיה על ידי הבנק), המשך מתן הלוואות לחברות בשנים מאוחרות יותר ויכולת פירעון חובות על ידי החברות לצדדים שלישיים, **כולם מצביעים על חברות שאינן חדלות פירעון**. בנוסף פקיד השומה טען שמחילת החוב לחברות יש לראותה כעסקה מלאכותית.

החלטת בית המשפט:

בית המשפט קבע כי יש לבחון האם אפסו הסיכויים לגבות את החוב וכי כאשר המחילה נעשית בין צדדים קשורים, יש לערוך בחינה קפדנית יותר.

בנסיבות הנדונות בפסק הדין לא הוכח כי אפסו הסיכויים לגבות את החובות:

- החברות עדיין פעילות ומדובר בפעילות יציבה ואף מומחה קבע כי החברות ימשיכו לפעול בעתיד הנראה לעין.
- המערערים מחלו על חלק מהחובות בלבד, עובדה זו מלמדת כי הם סבורים שקיים סיכוי כי חובות אלה יושבו לידיהם בעתיד.
- צדדים שלישיים, כגון בנקים וספקים, המשיכו לגבות את חובותיהם מהחברות.
- המערער הוסיף להזרים כספים לחברות גם לאחר מחילת החוב.

בית המשפט ממשיך ובוחר גם את טענת המלאכותיות וקובע כי מועד מחילת החוב, ועצם העובדה שללא מכירת המקרקעין, לא היו המערערים מוחלים על החובות, והעובדה שהמחילה חלה רק על חלק מהחובות, כולם יחד מצביעים על מחילת החובות לחברות כעסקה מלאכותית, שיש להתעלם ממנה.

מסקנת פסק הדין:

נראה כי בית המשפט יאפשר לבעל מניות, הכרה בהפסד הון כתוצאה ממחילת חוב לחברה בבעלותו ככל שיוכיח כי אפסו הסיכויים לגבות את החוב.

חוזר זה הנו למידע בלבד. אין לעשות שימוש בתוכן חוזר זה מבלי לקבל יעוץ ספציפי.

בברכה,

הרשקו פרקש ושות'

רואי חשבון

חוזר 10.19